

GRABALUZ

ColC/0064
UNB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

DOLORES N. 13. D. 302, 303 Y 304. MEXICO. D. F. 10-XI-

16-XI
17-XI

A/
C

Estimats pares: acabo de rebre la seva carta del dia 3 dels corrents. Permetin contestar-la per ordre:

1er. Està en camí una lletra meua en la qual ~~he~~ explico que el Dr. Antoni López "va perdre l'Antologia" sense saber-me explicar ben bé com havia ~~anat~~ anat.

2on. En la mateixa carta, ~~he~~ explico els bons auspicis amb que podria emprendre l'afer Janés. Ampliant una mica el que ja ~~he~~ deia, crec que la cosa hauria de seguir el següent tràmit: si ens possem d'acord amb en Janés, ell m'hauria de trametre poders degudament legalitzats i jo llogaria de seguida un local, l'habilitaria amb tota dignitat (comptaria amb mitjans per fer-ho bé) i constituïria la sucursal mexicana d'acord amb les lleis del país. Podria començar a treballar de seguida, perquè conec molt bé el medi, tindria bons col·laboradors i les circumstàncies em semblen extraordinàriament propícies. No m'arrisco gens prometent a n'en Janés que el volum que prendria la sucursal de la seva empresa a Mèxic, segurament és superior als càlculs que ell s'hagi pogut fer.

3er. No he rebut cap recordatori de la Montserrat. Celebro de tot cor l'esdeveniment i els prego que li transmetin una abraçada ben forta de part meua i que la facin extensiva al Manuel i als fills de tots dos.

4rt. Ja han arribat els "toreros" espanyols i hi ha una excitació en els medis relacionats amb la "fiesta" que permet tota mena de bons auguris. Un diari de la capital va dir fa pocs dies que un dels asos, Martorell, per bé que nascut a Andalucia, és fill de pares catalans. Imagini's quin alt honor per tots!

La Rosa i els nens, gràcies a Déu, estan molt bé. La Teresa comença a fer les primeres experiències amb uns caminadors aerodinàmics que vam comprar-li i va amunt i avall del pis com una esperitada. El fet que en les darreres cartes no els hagi parlat de tots nosaltres, es deu (com ja hauran suposat) al aire comercial de les darreres lletres que ens hem cursat mutuament. La Rosa i jo seguim embadalits i felicíssims amb els nostres fills; els contemplem, celebrem les seves gràcies i de vegades els malcriem una mica i tot, de tan parassos. Tinc un equip fotogràfic de 35 mm. molt bo, sempre em faig el propòsit d'obtenir una gran quantitat de fotos perquè vagin seguint els progressos dels seus nets de Mèxic, i es va frustrant el propòsit per la feina, perquè els dissabtes, abans de sortir del despatx, m'oblido de carregar les bobines i perquè, quan ja tinc els negatius (finalment!) mai no trobo el moment de fer les ampliacions. És l'inconvenient d'ésser gairebé un professional!

Amb les làmines litografiades, com que em va semblar que vostè no veia la manera de realitzar l'exportació, no hi he pensat més. Quan

vaig ocupar-me'n, vaig reunir prous elements de judici per creure-ho molt interessant. Però fa més d'un any! Si vostè estima que seria bo reviure aquest afer, me'n tornaré a ocupar. Recordo haver-li dit que a Mèxic, els més aficionats a fer calendaris són els espanyols vells residents que s'ocupen i acaparen de el ram de l'alimentació. I aquests (i milers de mexicans) es tornen bojos amb els temes folklòrics peninsulars. Ja em dirà alguna cosa més.

Deixo un bon espai per la Rosa, perquè expliqui coses dels nens i de casa. Molts petons al Joan. Tot l'amor per vostès del seu fill

Pere

Estimats pares: ara que ja tinc es tres nens dormint ho amoplaré per dedicar-los una estona. Com que el Pere ja es hi parla de es cors de la femia jo es hi explicaré uns quants cors dels nens. El Raimon a desgrat de que ja té tot es aine d'un noi gran, s'ha estirat molt i de vegades ja raura com si tingués més anys, no deixa d'esser un diable que em fa enaig tot el dia. Jo el voldria enviar l'any que ve al Kinder ~~on~~ on van els seus coines. Només hi lauria al matí. Es bastant a prop de casa i l'escola es magnífica. Naturalment el nens jugaria i s'estaria tot el dia al jardí on hi tenen trapezi tobogan i altres coses per l'estal. Jo crec que al nen li ja molta falta començar amb altres nens ja que es molt peguissos i entremaliat i sempre acaba fent allò que ell vol. Però el Pere opina que no hi ha d'anar. Com que a vostè es tinguessin aquí. També donarien la seva opinió jo ~~deixaria~~ que vostè em ~~deixaria~~ el seu parer i allò que a consellir faren. La Clòria que es un es tènent, ja es més dolent que el Leon. Tot el dia se'l passa fent "lluita lliure" i quan el Leon té un moment calmat (cosa raríssima) ja s'en carrega ella de que dem la tranquil·litat de menys possible. La Teresa per ara se que es tot bonicat i simpàtic. Ja tinc una gran il·lusió de que capim. Com